

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobce: **M. S.**, státní příslušnost: Tuniská republika
t. č. pobytém X
zastoupený advokátem Mgr. Faridem Alizeyem
sídlem Stodolní 7/834, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

za účasti:

1. **L. S.**
bytem X
2. **nezl. T. H. S.**
bytem X
zastoupený zákonnou zástupkyní L. S.
3. **nezl. S. S.**
bytem X
zastoupený zákonnou zástupkyní L. S.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2024, č. j. X, ve věci zrušení povolení
k trvalému pobytu a stanovení lhůty k vycestování

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Spornými otázkami v posuzované věci bylo, jestli žalobce závažným způsobem narušil veřejný pořádek tak, aby následkem bylo zrušení povolení jeho trvalého pobytu a jestli žalovaný v souladu se zákonem a mezinárodními smlouvami posoudil přiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života žalobce.
2. Žalovaný **napadeným rozhodnutím** zrušil výrokem I žalobci povolení k trvalému pobytu podle § 871 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „ZPC“), a výrokem II stanovil podle § 871 odst. 3 ZPC žalobci lhůtu k vycestování z území 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.
3. Žalovaný v napadeném rozhodnutí předeslal, že 2. 11. 2023 vydal oznámení o zahájení správního řízení ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu na základě obdržení podnětu, a to rozsudku Okresního soudu ve Vsetíně č. j. 3 T 167/2022-255. Žalobce byl celkem za dobu pobytu na území České republiky (dále jen „ČR“) odsouzen za spáchání úmyslné trestné činnosti třikrát.
4. Okresní soud v Novém Jičíně 16. 11. 2022 uznal žalobce vinným ve věci sp. zn. 19 T 160/2022 z přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku (zákon č. 40/2009 Sb.) a uložil mu trest odnětí svobody v trvání tří měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu dvanácti měsíců společně s trestem zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na šestnáct měsíců.
5. Okresní soud ve Vsetíně 13. 2. 2023 ve věci sp. zn. 3 T 167/2022 uznal žalobce vinným ze spáchání přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a uložil mu trest odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu dvou let společně s trestem zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na šestnáct měsíců.
6. Okresní soud ve Vsetíně 25. 10. 2023 ve věci sp. zn. 3 T 85/2023 uznal žalobce vinným ze spáchání přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) a d) trestního zákoníku a uložil mu peněžitý trest ve výši 20 000 Kč.
7. Protiprávní jednání, kterých se žalobce dopustil v ČR, citovaná výše, nejsou jediným narušením veřejného pořádku žalobcem od doby, kdy mu bylo v ČR uděleno pobytové oprávnění. Podle výpisu z evidenční karty se žalobce kromě trestné činnosti v dalších čtyřech případech dopustil protiprávního jednání v souvislosti s řízením motorového vozidla, z toho ve třech případech řídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu. Za uvedené protiprávní jednání byly žalobci ve správním řízení uloženy peněžitě tresty v celkové výši 67 200 Kč. Ve výpisu z evidenční karty řidiče má žalobce evidováno celkem pět zákazů řízení motorových vozidel a aktuálně má vyslovený zákaz řízení motorových vozidel do 12. 9. 2024. Z uvedeného je zřejmé, že žalobce se za dobu svého dosavadního pobytu v ČR kromě trestné činnosti dopustil přestupkových jednání a byl opakovaně sankcionován peněžitými tresty a zákazy činnosti. Žalobce se dopouští protiprávního jednání opakovaně a od dalšího páchaní ho neodradily ani dříve uložené tresty a sankce.
8. Závažné narušení veřejného pořádku spatřoval žalovaný především v charakteru spáchané trestné činnosti a způsobu jejího spáchání.
9. Podle opisu Rejstříku trestů byl žalobce v prvním případě odsouzen za to, že 3. 9. 2022 kolem 23:48 hodin v Kopřivnici, okres Nový Jičín, na ulici Štramberské po předchozí

aplikaci návykových látek řídil osobní motorové vozidlo a při silniční kontrole a orientační zkoušce na omamné a psychotropní látky byl pozitivní na amfetamin. Dne 4. 9. 2022 v 01:00 hodin se žalobce podrobil odběru krve a znalkyně v oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, znaleckým zkoumáním zjistila v krvi metamfetamin v koncentraci 174 ng/ml a amfetamin v koncentraci 47 ng/ml, přičemž v době řízení se koncentrace metamfetaminu v krvi pohybovala v rozmezí 184-200 ng/ml, kdy se jedná o psychotropní látku zařazenou do seznamu č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, a žalobce byl ve stavu vylučujícím bezpečné řízení motorového vozidla.

10. V dalším případě byl žalobce odsouzen za to, že dne 22. 8. 2021 v době kolem 19:45 hodin ve městě Kelč, okres Vsetín, na parkovišti u domu č. p. 223 před dalšími nejméně třemi osobami po předchozí rozeprě pod vlivem alkoholu napadl poškozeného, kterého chytil jednou rukou zezadu za krk a druhou rukou zepředu pod krkem, poté jej udeřil dvakrát čelem do obličeje. Tím mu způsobil zranění spočívající ve zhmoždění horního rtu s otokem bez porušení kožního krytu, podlitinu v podkoží nad levou klíční kostí o velikosti 3x2 cm a dvě povrchní oděrky krku vpravo o délce 1,5 a 2 cm a šířce 2 mm, přičemž měl současně v ruce nezjištěný ostrý předmět, kterým poškozeného pořezal na krku a způsobil mu tak otevřenou řeznou ránu na krku vlevo v délce 15 cm zasahující do podkoží, ve střední části v délce 7 cm jdoucí do hloubky přibližně 8 mm. Způsobené zranění si vyžádalo lékařské ošetření a dobu léčení v trvání třinácti dnů.
11. V posledním případě byl žalobce odsouzený za to, že 19. 1. 2023 v době od 00:57 do 00:59 hodin ve Valašském Meziříčí, okres Vsetín, v Kasinu Bonver Tágo na ulici Mostní č. p. 267/9 využil podnapilého stavu a spánku poškozeného a vzal mu mobilní telefon v hodnotě 11 000 Kč s tvrzeným sklem v hodnotě 150 Kč v černém plastovém krytu v hodnotě 100 Kč, který poškozenému spícímu na barové židli vypadl z ruky vedle něj na zem a následně z místa odešel, čímž způsobil poškozenému škodu ve výši 11 250 Kč.
12. Žalobce jednoznačně závažným způsobem narušuje veřejný pořádek, a to tím, že opakovaně a dlouhodobě páchá úmyslnou trestnou činnost a nerespektuje rozsudky soudů. Podle údajů z informačního systému cizinecké policie má žalobce udělené povolení k trvalému pobytu v ČR od 23. 8. 2022 a pobýval zde od roku 2019. Žalobce se dopouštěl protiprávního jednání v době před tím, než mu byl v ČR povolen trvalý pobyt. Po udělení trvalého pobytu se žalobce opakovaně dopustil úmyslné trestné činnosti. Žalobce byl v prvním případě odsouzen za to, že řídil vozidlo pod vlivem drog. Přitom podle výpisu z evidenční karty řidiče žalobce řídil opakovaně motorové vozidlo v době, kdy byl pod vlivem alkoholu, za což mu byly ve správním řízení uděleny peněžité tresty a zákazy činnosti. Závažné narušování veřejného pořádku spočívalo v řízení motorového vozidla pod vlivem návykových látek. Žalobce si tento stav návykovými látkami přivodil sám. Řízení motorového vozidla pod vlivem alkoholu, tedy ve stavu vylučujícím řádné a bezpečné ovládání motorového vozidla, je závažným narušením veřejného pořádku. Řidič může způsobit dopravní nehodu, která často končí fatálními následky pro jiné účastníky silničního provozu. V případě dalších dvou odsouzení žalobce v jednom případě fyzicky napadl jinou osobu a způsobil jí zranění, která si vyžádala lékařské ošetření a ve druhém případě jiné osobě odcizil mobilní telefon.
13. Předchozí opatření soudu a správních orgánů na žalobce prakticky neměla vůbec žádný vliv. Žalobce nedává žádné záruky v tom, že se již takového jednání nedopustí. Žalobce se opakovaně dopouští úmyslné protiprávní činnosti. Závažnost narušení veřejného pořádku spočívá v počtu odsouzení a v době, po kterou se žalobce protiprávního jednání dopouštěl.

Žalobce se protiprávního jednání dopouštěl před udělením povolení k trvalému pobytu a necelý měsíc poté, co mu byl trvalý pobyt udělen, se znovu dopustil úmyslné trestné činnosti. Žalobce ignoruje zákony a rozsudky hostitelské země. Na změnu jeho chování nemělo vliv ani to, že byl za své protiprávní jednání pravomocně odsouzený. Zrušení trvalého pobytu je logickým vyústěním opakovaného protiprávního jednání žalobce i s ohledem na ochranu veřejného pořádku do budoucna. Postupná odsouzení zvyšují stupeň závažnosti narušování veřejného pořádku. Primárním účelem zrušení trvalého pobytu je ochrana veřejného pořádku do budoucna. Žalobce je recidivista páchající úmyslnou trestnou činností, a proto nelze vyloučit jeho další protiprávní chování do budoucna. Dosavadní trestání žalobce nenavědčuje řádnému začlenění žalobce do společnosti. Žalobce se z předchozích trestů a rozhodnutí soudů a správních orgánů nepoučil. S ohledem na to, jak se žalobce po dobu svého pobytu v ČR chová, je zcela zřejmé, že v zájmu ochrany veřejného pořádku není jiná možnost než žalobci povolení k trvalému pobytu zrušit.

14. Neurčitý právní pojem „*veřejný pořádek*“ lze vyložit tak, že jde o stav, kdy nejsou porušovány zákony ČR. Žalovaný nevycházel automaticky z protiprávního jednání žalobce, za která byl pravomocně odsouzen, ale hodnotil podrobněji spáchanou trestnou činnost. Protiprávní jednání nemusí nutně být pouze trestný čin. V případě žalobce jde o opakovanou trestnou činnost a pravomocná odsouzení a chování žalobce lze vyhodnotit tak, že představuje aktuální, skutečné a dostatečně závažné ohrožení základních zájmů společnosti, zejména zájmu na dodržování zákonů ČR, zájmu na ochraně veřejného pořádku a ochraně většinové společnosti.
15. Žalobce v písemném vyjádření z 8. 12. 2023 litoval trestné činnosti a upřesnil, že v případě krádeže mobilního telefonu byl podveden známým, který využil žalobcova podnapilého stavu, ale nemá to jak dokázat. K předchozím odsouzením žalobce poukázal na to, že se stala v roce, ve kterém mu umřel otec a za půl roku matka, což bylo psychicky velmi náročné, protože s nimi měl velmi blízký vztah. Ještě k tomu všemu po nich zůstal v Tunisku bratr žalobce, o kterého se neměl kdo postarat. Nakonec se žalobci s manželkou povedlo, aby se bratr přestěhoval do ČR a mohl žít s nimi a jejich dětmi. Žalobce žije s manželkou, se kterou má společné dvě děti, a starají se i o bratra žalobce, kterého má v péči žalobcova manželka. Žalobce je zaměstnán u P. A. S. s. r. o. a manželka je na rodičovské dovolené s mladším synem. Finanční chod rodiny je závislý na mzdě žalobce. Žalobce platí všechny povinnosti spojené s odsouzením poctivě v domluvených pravidelných splátkách. Zrušením trvalého pobytu by nejvíce trpěla rodina žalobce, tedy manželka s dětmi a bratr žalobce, kteří by zůstali v ČR bez finančních prostředků a děti by vyrůstaly bez otce. Žalobce by nadále chtěl splácet své závazky vůči ČR, a to z důvodu velmi nízkých platů v Tunisku a z důvodu minimální možnosti odesílání financí z Tuniska díky byrokratickým procesům v zemi.
16. Žalobce nevyužil svého práva seznámit se s podklady rozhodnutí. K písemnému vyjádření žalobce žalovaný uvedl, že pravomocná rozhodnutí v trestních věcech, která jsou součástí správního spisu, osvědčují, že se žalobce opakovaně dopouštěl úmyslné trestné činnosti a za její spáchání byl opakovaně odsouzen k podmíněným trestům odnětí svobody, peněžitým trestům a trestu zákazu činnosti. Tímto svým jednáním žalobce naplnil podmínky pro zrušení trvalého pobytu.
17. Žalovaný zvažoval nepřiměřený dopad do soukromého nebo rodinného života žalobce na jedné straně a veřejný zájem zejména na ochraně veřejného pořádku na straně druhé. Žalovaný lustrací v cizineckém informačním systému, centrálním registru obyvatel, z rozsudků soudů v trestních věcech a z obsahu správního spisu zjistil, že žalobce je ženatý

a trvalý pobyt má v ČR od 23. 8. 2022. Na území ČR žije manželka žalobce L. S., státní příslušnice ČR, a jejich společné nezletilé děti narozené v letech 2016 a 2022, obě státní příslušnosti ČR. Žalovaný si vyžádal od místně příslušného sociálního odboru šetření v rodině žalobce. Ze zprávy oddělení sociálněprávní ochrany dětí Městského úřadu Valašské Meziříčí vyplývá, že žalobce žije ve společné domácnosti se svojí manželkou a jejich dvěma nezletilými dětmi v bytě na adrese hlášeného pobytu. Společnou domácnost s nimi dále sdílí žalobcův bratr, státní příslušník Tuniska, kterému byla manželka žalobce rozhodnutím soudu jmenovaná poručníkem. Žalobce má stále zaměstnání a pracuje jako operátor výroby ve firmě, kde je zaměstnán jeho mladší bratr. Manželka žalobce je v současné době na rodičovské dovolené s mladším synem. Starší syn navštěvuje mateřskou školu. Nezletilé děti nemají žádné zdravotní problémy. Oba rodiče se společně podílejí na výchově a výživě nezletilých dětí. Žalobce splácí měsíčně soudní závazky, které mu vznikly v souvislosti s trestnou činností a soudním řízením. Bratr žalobce 11. 1. 2023 požádal o udělení azylu v ČR. Kromě uvedených osob nebyly v řízení zjištěny žádné další rodinní příslušníci, kteří by se legálně zdržovali v ČR, ani samotný žalobce existenci takových osob nedoložil.

18. Žalovaný konstatoval, že rozhodnutí není nepřiměřené ve vztahu k rodinným vazbám, protože do soukromých a rodinných vazeb si výrazně zasáhl sám žalobce, a to svojí opakovanou trestnou činností a následnými odsouzeními. Provedenými lustracemi ve veřejných rejstřících žalovaný zjistil, že žalobce není veden jako fyzická osoba – podnikatel. Žalobce není držitelem platného živnostenského oprávnění. Žalobce není vlastníkem objektu, kde je hlášený k pobytu v ČR. V daném případě zrušení trvalého pobytu bude z ekonomického hlediska znamenat určitý zásah do žalobcova života. Skutečnost, že žalobce nemá, popřípadě má velmi nízké příjmy, je pouhý následek předchozí trestné činnosti, který si přivodil žalobce svým vlastním zaviněným protiprávním jednáním. Proto nelze ani případný ekonomický zásah považovat za nepřiměřený. Žalovanému nejsou známy žádné mimořádné okolnosti, které by mohly znamenat nepřiměřenost rozhodnutí vzhledem k případnému zásahu do soukromého a rodinného života žalobce. Žalobce si měl být vědom při páčání úmyslné trestné činnosti veškerých možných důsledků, které s sebou odhalení trestné činnosti ponese. Žalobce musel počítat s tím, že pokud žije na území státu, jehož není občanem, jeho jednání směřující proti závažným právem chráněným zájmům, jehož se dopustí, může mít za následek ztrátu pobytového oprávnění. Do doby, než žalobce získá české občanství, může o povolení k pobytu přijít, pokud bude narušovat veřejný pořádek a platné zákony. Bylo v moci žalobce své jednání ovládnout a protiprávního jednání se zdržet. Bylo na žalobci, aby z vlastní iniciativy dodal do řízení důkazy ve svůj prospěch. Další pátrání po okolnostech věci ze strany žalovaného nebylo třeba. Žalovaný postupoval i podle rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 10 Azs 312/2016-59, bod 31, a zvažoval intenzitu porušení veřejného pořádku ve vztahu k dopadům rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce a zohlednil závažnou a dlouhotrvající trestnou činnost žalobce a nadřadil ji soukromým poměrům žalobce, protože neshledal výjimečné a ojedinělé okolnosti věci. Ostatně žalobce je ani netvrdil.
19. Žalovaný vycházel i z § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“), a dbal na to, aby vydané rozhodnutí bylo v souladu s veřejným zájmem. Ve veřejném zájmu není, aby v ČR pobývali cizinci s uděleným povolením k trvalému pobytu, kteří byli opakovaně pravomocně odsouzeni za spáchání úmyslné trestné činnosti. Vyjma českého občanství je povolení k trvalému pobytu nejvyšším pobytovým statutem. Pokud žalobce porušuje zákony ČR, není ve veřejném zájmu, aby tento pobytový status se všemi výhodami z něj plynoucími,

žalobci zůstal. Zde převážil zájem většinové společnosti a celé ČR nad zájmy žalobce. Je svrchovaným právem každého suverénního státu rozhodovat o povolení vstupu a pobytu cizích státních příslušníků na jeho území. Právo pobývat na území cizího státu v žádném případě není možno kvalifikovat jako základní lidské právo každého člověka, nepatří do kategorie základních práv a svobod chráněných ústavním pořádkem ČR, jak uvedl Ústavní soud například v usnesení sp. zn. IV. ÚS 1528/17, podle kterého právo na udělení trvalého pobytu nepředstavuje ústavně chráněné základní právo. Tyto závěry podporují i rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva.

20. Ani Úmluva o právech dítěte nepožaduje, že oba rodiče musejí žít spolu se svým dítětem v jednom státě. Naopak, předpokládá se, že k oddělení dítěte od rodičů může dojít a pro takovou situaci tato úmluva požaduje zabezpečit pravidelné osobní kontakty. Zrušení povolení k trvalému pobytu těmito kontaktům nebrání.
21. Žalovaný se zabýval i nejlepšími zájmy nezletilých dětí v kontextu nálezů Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 950/2019 a zvažoval, jestli jsou zde výjimečné a mimořádné okolnosti, které mohou převážet rozhodnutí ve prospěch žalobce a jeho nezletilých dětí, které jsou v nálezů uvedeny, a tyto neshledal. Lze obecně konstatovat, že je v nejlepším zájmu dítěte, aby vyrůstalo v harmonické rodině s oběma rodiči. Pokud se však jeden z rodičů dopustil natolik závažného protiprávního jednání, že byl za jeho spáchání pravomocně odsouzen, pak je možné do tohoto zájmu nezletilého dítěte zasáhnout a částečně ho omezit tím, že nebude, byť dočasně, žít ve společné domácnosti s tím rodičem, který se uvedené trestné činnosti dopustil. NSS připouští, že nejlepší zájem dítěte není tzv. trumfovou kartou, která v řízení přebíjí vše ostatní (viz rozsudek NSS č. j. 10 Azs 262/2019-31).
22. NSS v jiném případě zdůraznil, že to byl naopak žalobce, který nebral ohled na nejlepší zájem svého nezletilého dítěte a svým jednáním vědomě ohrozil svůj pobytový status v ČR a s tím spojenou možnost společného soužití. Žalobce si nemohl být při páčání trestné činnosti jistý tím, že mu kromě trestu odnětí svobody nebude rovněž udělený trest soudního vyhoštění, případně ukončena platnost povolení k pobytu. Dítě není štít proti zrušení povolení k pobytu za situace, kdy pachatel trestné činnosti sám na nic a na nikoho ohledy nebral (srov. rozsudek NSS č. j. 7 Azs 313/2020-46). Podle rozsudku NSS č. j. 2 Azs 230/2021-37 u běžné rodiny je představitelné, že základy rodinného soužití mohou zůstat zachovány i tehdy, pokud by v budoucnu vedla již zmíněný „život na dálku“; pokud by zachovány nezůstaly, tíživý rodinný osud by musely manželka a děti žalobce přičítat jeho zcela nepřijatelnému chování v ČR. Tyto závěry platí i pro posuzovaný případ. V souladu s čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod je otázkou, do jaké míry je žalobci znemožněn jeho rodinný, případně soukromý život v jeho zemi původu a do jaké míry je přijímající stát právě z toho důvodu povinen umožnit mu přenést si svůj rodinný, respektive soukromý život na jeho území. Exteritoriální účinky této úmluvy jsou velmi přísné. V posuzovaném případě žalobci nebrání přestěhování celé rodiny do země původu (srov. rozsudky NSS č. j. 4 Azs 269/2022-25 a č. j. 2 Azs 147/2016-30).
23. **Žalobce v žalobě** namítal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a nezákonné. Žalobce je občanem Tuniské republiky a v ČR pobývá mnoho let. V ČR žije na současné adrese pobytu ve společné domácnosti se svou rodinou, a to s manželkou a svými syny, narozenými v roce 2016 a 2022 a dále se svým dosud nezletilým bratrem narozeným v roce 2006, který do ČR přicestoval po úmrtí rodičů žalobce, když zůstal jako nezletilý v zemi původu nezaopatřený. Proto byl svěřen do poručenství manželky žalobce v ČR, stále studuje a je dosud nezaměstnaný. Žalobce až do současné doby zajišťuje jeho živobytí, aby mohl

úspěšně ukončit školu a najít si odpovídající zaměstnání. Žalobce zabezpečuje obživu především svým nezletilým synům, kteří jsou na žalobci ekonomicky a zejména citově velmi závislí.

24. V zemi původu žalobce již nežijí jeho nejbližší rodinní příslušníci, rodiče zemřeli a nezletilý bratr žije v ČR. V zemi původu žalobce nemá jakékoliv zázemí, do kterého by mohl vstoupit při nuceném návratu do země. Žalobce má v ČR závazky především ke své rodině, musí zajišťovat jejich živobytí a potřeby, a to především nezletilých dětí a bratra, kteří jsou plně na žalobci ekonomicky a výchovně odkázáni. Vystěhováním z ČR by došlo ke ztrátě jejich obživy a následovala by platební neschopnost. Žalobce zdůraznil, že v zemi původu není možné zajistit si s ohledem na tamější poměry a jeho vzdělání adekvátní zaměstnání s výdělkem shodným jako v ČR tak, aby bylo možné pokrýt veškeré závazky, potřeby a pravidelné platby rodiny. Takový následek jde jistě proti principu legitimního očekávání ze strany věřitelů žalobce a členů jeho rodiny a je zcela v rozporu se zájmem nezletilých dětí.
25. Žalobce nesouhlasil s tím, že jeho dřívější protiprávní jednání v ČR představuje hrozbu narušení veřejného pořádku závažným způsobem podle § 77 odst. 2 písm. a) ZPC. Žalovaný argumentuje v napadeném rozhodnutí charakterem trestné činnosti žalobce, poukazuje na úmyslné jednání a závažnost vyvozuje z opakovaného požití návykových látek před jízdou motorovým vozidlem a z násilné trestné činnosti. Žalobce však zdůraznil, že ze závadového jednání žalobce nejde bez dalšího vyvozovat narušení veřejného pořádku v budoucnu na základě subjektivních pochybností žalovaného. Je zapotřebí posoudit osobnostní rysy žalobce a jeho profil pachatele a uvážit, zda skutečně dřívější trestná činnost je důsledkem jeho osobnostních rysů a lze ji opakovaně předpokládat i v budoucnu, anebo se jedná o pochybení v dotčeném období života a žalobce je schopen se z důsledků svého protiprávního jednání poučit. Žalobce sice páchal v poměrně krátkém období opakovaně trestnou činnost, avšak poslední odsouzení a následky takového jednání ve sféře pobytového oprávnění a jeho rodinném prostředí působí dostatečně represivně a edukačně. Žalobce si je vědom hrozby následků zrušení pobytového oprávnění, nutnosti vycestovat zpět do země původu, a především následků v oblasti nemožnosti ekonomického zajištění rodiny, vzniku finanční tísně celé rodiny, a především nemožnosti podílet se na výchově svých nezletilých dětí. S nimi je ve stálém kontaktu tak, aby bylo možné působit na jejich chování a vést je k řádnému životu, v němž budou trestná činnost a jakékoliv protiprávní jednání absentovat. Žalobce si je velmi dobře vědom závažnosti takového chování a role otce v životě dětí, která má vliv na jejich celoživotní hodnoty, budoucí sociální vazby, partnerské vztahy a uplatnění v ekonomické sféře.
26. Podle žalobce bylo třeba protiprávní jednání žalobce posuzovat s ohledem na nezletilé rodinné příslušníky. Žalovaný nezhodnotil veškeré okolnosti protiprávního jednání žalobce a jeho úvahy o možném spáchání protiprávní činnosti v budoucnu a narušení veřejného pořádku v budoucnu jsou pouhou domněnkou, na které nelze založit bez dalšího tak zásadní rozhodnutí, které ovlivňuje významně rodinný a soukromý život žalobce. Žalovaný bagatelizuje osobní majetkové poměry žalobce a schopnost účinné trestní represe. Napadené rozhodnutí není v souladu s konstantní judikaturou soudů a vykazuje známky libovůle. Žalovaný neuvážil veškerá shora uvedená fakta ve smyslu § 174a ZPC, zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání žalobce, délku pobytu žalobce na území a jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů a ekonomické poměry.
27. Žalobce je přesvědčen, že právě jeho pevné rodinné vazby v ČR a vysoká fixace jeho nezletilých dětí a zejména nezletilého bratra na jeho osobu, jeho ekonomické poměry,

nulové uplatnění v zemi původu, délka pobytu v ČR a jeho integrace do evropské společnosti je třeba posoudit proporčně k možné hrozbě narušení veřejného pořádku. Samotné napadené rozhodnutí má pro žalobce zcela jistě dostatečnou výchovnou funkci a žalobce je schopen své jednání natolik korigovat, aby k podobným excesům jako v minulosti nedocházelo.

28. Napadené rozhodnutí je v rozporu s čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 8 Evropské úmluvy o lidských právech a základních svobod, protože žalobce si v ČR za dlouhou dobu pobytu (více než 5 let) vybudoval soukromé a ekonomické zázemí, přesunul do ČR i svého bratra ze země původu, který je jediným jeho žijícím rodinným příslušníkem v zemi původu. Žalobcův rodinný život zcela zásadně poznamenává napadené rozhodnutí tím, že by žalobce zpřetrhal vazby se svými dětmi, manželkou a bratrem, se kterými vede společnou domácnost a zajišťuje živobytí v ČR a se kterými má velmi blízký vztah. Tyto osoby jsou velmi důležité pro integritu žalobce a absence takového zázemí v zemi původu by byl výrazný zásah do jeho práva na ochranu před neoprávněným zasahováním do rodinného života.
29. Žalobce se již žádné další trestné činnosti nedopouští, odpykává si uložený trest za předchozí trestnou činnost, vede řádný život v ČR a vytváří ekonomické hodnoty tak, aby byl schopen zajistit rodinu řádným výkonem zaměstnání. Žalobce svého jednání zcela lituje, o to více působí nyní výchovně ve vztahu ke svým dětem a bratrovi a žije spořádaný život jako plnohodnotný člen společnosti, na jejíž ochraně má ČR zájem.
30. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** nad rámec napadeného rozhodnutí doplnil, že o žádosti bratra žalobce o azyl dosud nebylo rozhodnuto. Žalovaný nepopíral, že žalobce se podílí na výchově a výživě obou svých nezletilých synů, jak to vyplývá z výsledků šetření realizovaných v průběhu správního řízení. Nicméně o výchovu nezletilých synů se stará převážně jejich matka, která je s mladším ze synů na rodičovské dovolené. Na oba nezletilé syny pobírá manželka žalobce přídavky a na mladšího syna rodičovský příspěvek. Na chod společné domácnosti přispívá také bratr žalobce, který má stále zaměstnání. Z uvedeného vyplývá, že žalobce není jediným zdrojem příjmů rodiny a tato na něm není zcela existenčně závislá. Pokud bude žalobce nucen po určitou dobu pobývat mimo ČR, nic mu nebrání v tom, aby na výživu svých nezletilých dětí přispíval nadále.
31. K námitce žalobce, že v Tunisku se nenachází už nikdo z jeho příbuzných, žalovaný poukázal na to, že jeho bratr do protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany 28. 2. 2023 za přítomnosti tlumočníka uvedl, že v Tunisku žijí jejich další dva sourozenci, konkrétně bratr a sestra se svými rodinami. Tudíž tvrzení žalobce, že v zemi jeho původu nežijí žádní jeho nejbližší rodinní příslušníci, se nezakládá na pravdě. Navíc žalobce žil do svých 32 let na území mateřského státu. Dá se předpokládat, že si zde vytvořil sociální vazby, které za dobu jeho poměrně krátkého pobytu v ČR doajista nebyly zcela přetrhány. Jeho návrat do země původu není nemožný.
32. V případě žalobce nenastaly naprosto mimořádné skutečnosti, aby se dalo hovořit o tom, že v nejlepším zájmu dětí je řízení zastavit a pobyt žalobci ponechat. Nejlepší zájem dítěte není absolutní pojem, který by znamenal, že žalobci není možné zrušit povolení k pobytu, když v ČR spáchal úmyslnou trestnou činnost. Nejlepší zájem dítěte nelze automaticky plošně použít na všechna řízení. Žalobce se dopouštěl trestné činnosti, přestože věděl, že má v ČR manželku a nezletilé děti. Zdrojem problémů je sám žalobce. Veškeré negativní skutečnosti, které zrušení povolení k pobytu přináší, si zapříčinil žalobce sám svojí

trestnou činností. Žalobce byl za tuto opakovanou činnost rozhodnutím soudů pravomocně odsouzen k podmíněným trestům odnětí svobody, peněžitým trestům a trestu zákazu činnosti. Podle rozsudku NSS č. j. 2 Azs 230/2021-37 není představitelné, aby u tak závažného porušování právních předpisů byla státu odňata možnost reagovat zrušením povolení trvalého pobytu jen proto, že žalobce v ČR založil rodinu. Založením rodiny v ČR by vznikla faktická imunita proti pořádkovým opatřením cizineckého práva státu a byla mu vzata možnost prostředky cizineckého práva regulovat pobyt cizinců na území v případech, kdy tito závažně narušují veřejný pořádek. Tím by byl smysl a účel příslušných pravidel cizineckého práva vyprázdněn, což je nepřijatelné.

33. K námitce žalobce, že jeho dřívější protiprávní jednání v ČR nepředstavuje hrozbu narušení veřejného pořádku tak závažným způsobem, jaký má na mysli § 77 odst. 2 písm. a) ZPC, žalovaný uvedl, že toto ustanovení se na něho nevztahuje, neboť nemá udělený trvalý pobyt občana třetího státu, ale je rodinným příslušníkem občana EU, a proto mu žalovaný zrušil trvalý pobyt podle § 87l odst. 1 písm. a) ZPC.
34. Žalovaný hledí na žalobce jako na speciálního recidivistu, na kterého nemá vliv opakované pravomocné odsouzení soudy v trestních věcech a uložené tresty. Žalobce se v poměrně krátké době 1,5 roku prokazatelně celkem ve třech případech dopustil úmyslné trestné činnosti a narušil závažným způsobem veřejný pořádek. Závažnost narušování veřejného pořádku je navýšeno značným počtem odsouzení a recidivou žalobcova protiprávního jednání.
35. Žalovaný se neztotožnil s tvrzením žalobce, že se vůbec nevypořádal s přiměřeností zásahu do soukromého a rodinného života. Samotná existence rodinných vazeb ještě nemusí znamenat automatickou nepřiměřenost zásahu do rodinného či soukromého života. Je třeba posuzovat intenzitu vazeb. Nelze předjímat, jaké pobytové oprávnění může být pro žalobce s ohledem na trestní odsouzení dosažitelné, ale závažnost protiprávního jednání časem slábne a snižuje se i aktuálnost hrozby pro veřejný pořádek. Žalovaný v této souvislosti nemá povinnost poskytovat žalobci návod, jak má postupovat, aby dosáhl svého, což potvrdil i NSS v rozsudku č. j. 5 As 120/2011-80. Žalobce je stále v ČR jako host, byť s trvalým pobytem a do doby, než získá české občanství, může o povolení k pobytu přijít, pokud bude narušovat veřejný pořádek a platné zákony jako v tomto případě.
36. **Žalobce v replice** nad rámec žaloby připomněl, že žalovaný měl důsledně přirovnat veřejný zájem na ochraně veřejného pořádku k právu žalobce na soukromý a rodinný život a měl posoudit rozhodné aspekty, a to hrozbu možného narušení veřejného pořádku v budoucnu a individuální osobní poměry žalobce a jeho rodinných příslušníků. Žalovaný veškeré porušení veřejného pořádku vyvozuje toliko z minulého tvrzeného závadového jednání žalobce, což je v rozporu s konstantní judikaturou a úmyslem zákonodárce při stanovení možnosti zrušit pobytové oprávnění s ohledem na ohrožení veřejného pořádku. Hrozba narušení veřejného pořádku do budoucna musí být bez pochybností osvědčena. Odůvodnění žalovaného je irelevantní a úvaha o hrozbě narušení veřejného pořádku v budoucnu v napadeném rozhodnutí chybí. Dřívější potrestání bylo pro žalobce dostatečně výchovným. Žalovaný se nezabýval příčinou excesivního chování žalobce v dotčené době a jeho osobními poměry, přestože takové posouzení je zásadní pro zjištění behaviorálního profilu a případných sklonů žalobce k páčání trestné činnosti i v budoucnu. Žalobce měl celý život velmi úzký vztah se svými rodiči. S otcem byl v dennodenním kontaktu. O matku projevoval i na dálku zájem, snažil se jí zajistit zdravotní péči, neboť rapidně ubyla na váze. Otec byl až do sklonku svého života aktivní a pracoval. Proto byla otcova smrt šokující pro

celou rodinu, a proto se žalobce přesunul do země původu, aby zajistil veškeré formalities a zajistil jak svou matku, tak svého nezletilého bratra. Zbývající sourozenci s rodinou nikdy vztahy neudržovali a jejich vazby byly zpřetrhané. Žalobce s manželkou v ČR prodali auto, aby získali prostředky na formalities v zemi původu. Manželka již byla v dotčené době v jiném stavu a neměla finanční prostředky na jeho podporu. Ihned po návratu do ČR žalobce začal pracovat v provozovně „kebabu“ v Kopřivnici, avšak zanedlouho zesnula jeho matka a žalobce již neměl žádné prostředky ani hodnotný majetek. Proto si zapůjčil finanční prostředky na vyřízení jejího pohřbu u zaměstnavatele. V té době byl žalobce v psychické nepohodě, protože v zemi původu měl nezletilého nezaopatřeného bratra a v ČR manželku s novorozencem, které potřeboval také obstarat a jednalo se o extrémně emočně vypjaté období, ve kterém se uchýlil k páčání trestné činnosti, avšak velmi dobře si uvědomil závadnost svého jednání a škodu, kterou touto činností způsobil, se snaží ze všech sil odčinit. Žalobce si je vědom toho, že se jedná o nepřijatelné jednání. Nicméně je zřejmé, že situace s takovým psychickým vypětím byla ojedinělá a žalobce již nemá důvod takové jednání v budoucnu opakovat. Šlo o ojedinělý exces z jinak řádného a spořádaného života žalobce. Je třeba zohlednit postoj žalobce, který veškerou způsobenou škodu napravil a veškeré závazky z protiprávní činnosti řádně splácí a v současnosti vede řádný život. Exces v chování žalobce je sice zavrženíhodný, nicméně žalobce toto období již překonal a je si vědom své role v rodině a její nezastupitelnosti.

37. Pokud žalovaný vyvozuje zastupitelnost žalobcem coby otce s důrazem na ekonomické zabezpečení rodiny ze sdílení společné domácnosti s bratrem žalobce, který je ekonomicky aktivní a může rodině žalobce na bydlení a jiné potřeby přispívat, tento závěr je neopodstatněný a potírá platné společenské principy, především roli otce v rodině.
38. Manželka sice pobírá rodičovský příspěvek a přídavky na děti a žalobcův bratr je ekonomicky aktivní, nicméně živitelem rodiny je nadále žalobce. Příjmy ostatních rodinných příslušníků nepokryjí potřeby celé domácnosti. Žalobce provozuje mimo jiné prodejnu rychlého občerstvení „kebab“, jejímž provozem zajišťuje finanční prostředky na splácení závazků z trestné činnosti. Pokud by došlo k jeho odchodu z ČR, provozovnu „kebabu“ by bylo nutné zavřít, neboť je přímo závislá na jeho pracovních zkušenostech a ani s výpomocí bratra nejsou schopni zajistit její chod v potřebné míře s ohledem na intenzitu zájmu zákazníků v areálu krytého bazénu a koupaliště. Mimo jiné odchodem žalobce z ČR by došlo ke vzniku nových závazků souvisejících s touto ekonomickou činností, už jen s ohledem na délku výpovědní doby v areálu provozovny, která činí sedm měsíců. Tyto následky by rodinu opětovně uvrhly do nepříznivé situace.
39. Je třeba mít na zřeteli také otázku finančních možností žalobce v zemi původu, který není schopen zajistit si shodný nebo alespoň potřebný příjem k zajištění případných letenek pro nezletilé děti, manželku a bratra tak, aby s nimi mohl udržet pravidelný osobní kontakt, který je potřebný pro řádný vývoj nezletilých dětí. Žalobce a jeho rodina by byli nuceni se přestěhovat a uhradit kauci na nové bydlení, kterou by manželka žalobce ze svých příjmů nebyla schopna sama uhradit. To nevzal žalovaný v úvahu. Žalobce navrhl k důkazu svědeckou výpověď manželky žalobce.
40. Žalovaný zdůraznil v napadeném rozhodnutí ekonomickou stránku rodiny, ale pominul posouzení úlohy žalobce jako otce nezletilých dětí a narušení jejich silných citových vazeb. Je zde zájem nezletilých dětí na péči a výživě od obou rodičů po celou dobu vývoje a v době následné přípravy na budoucí povolání, zvláště v situaci, kdy rodinné vazby žalobce jsou

funkční a velmi dobré. Jde o nejvyšší zájmy dětí jako základních lidských hodnot, které jsou chráněny mezinárodními smlouvami.

41. Žalovaný zdůraznil, že žalobce má v zemi původu sourozence s jejich rodinami. Žalobce udržoval kontakt pouze se svými rodiči a mladším bratrem, ale rodiče již nežijí a mladší bratr žije v ČR v poručenství žalobcovy manželky. Žalobce není se sourozenci v kontaktu a není jejich prostřednictvím možné zajistit jakékoliv zázemí v zemi původu. Rovněž další sociální, a především přátelské vazby jsou v zemi původu za dobu života žalobce v ČR přetrhány. Nadto většina přátel žalobce byla vystěhována z jeho města, popřípadě země původu. Nelze bagatelizovat vztahy žalobce v ČR, jak činil žalovaný.
42. Žalovaný vůbec při otázce přiměřenosti dopadu rozhodnutí nehodnotil podstatu žalobcova rodinného života, roli otce a tvorbu ekonomického zázemí pro děti, bratra a manželku a nehodnotil ani přínos spočívající v jeho setrvání v ČR pro odčinění způsobené újmy protiprávním jednáním. Právě na základě podnikatelské činnosti v ČR je žalobce schopen dostát svým závazkům v rámci trestněprávní represe. Žalovaný překročil meze správního uvážení, pokud hodnotil pokračující trestnou činnost žalobce a opakované porušování právních předpisů ČR jako významnou pro zrušení pobytového oprávnění, aniž by uvedl úvahy, kterými se řídil a dostatečně definoval pojem „narušení veřejného pořádku“ ve vztahu k trestné činnosti žalobce. Žalovaný v rozporu se zákonem nadřadil tvrzení o trestné činnosti žalobce nad jeho rodinné vazby. Trestní represe je v kompetenci nestranných soudů. Není v kompetenci žalovaného odůvodňovat nutnost represe závadového jednání žalobce. Žalobce nemůže být trestán dvakrát za totéž jednání.
43. Žalobce **při jednání soudu** 6. 6. 2024 navrhl účastnický výslech a výslech manželky. Žalobce litoval své protiprávní činnosti, která se nebude opakovat. Žalobce chce vychovat dobře svoje děti, které se ve škole dobře učí. Zástupce žalobce doplnil, že žalobce z důvodu emocí nebyl schopen vysvětlit situaci. V době, kdy páchal protiprávní jednání, to bylo poté, co mu zemřel otec a žalobce se nacházel ve velmi špatné finanční situaci. Ví, že ho to neomlouvá. K opakování protiprávní činnosti došlo proto, že mu krátce poté zemřela matka a v zemi původu zůstal jeho nezletilý nezaopatřený bratr, kterého měl žalobce jako nejstarší člen rodiny zaopatřit. Žalobce tehdy páchal protiprávní činnost ve špatném psychickém stavu a neuvědomoval si závadnost svého jednání.
44. Manželka žalobce vypověděla, že zrušení trvalého pobytu žalobci by mělo pro něho a jeho rodinu fatální následky, rodinu by to rozbilo a neměl by je kdo živit a neměli by kde bydlet. Manželka žalobce by finančně nezvládla platit nájem bytu. Oba v ČR podnikají a mají výpovědní doby. I kdyby byli v Tunisku, nevydělali by na závazky, které by vypovězením nájmu vznikly. Odchodem do Tuniska by nejvíc trpěl starší syn, kterému je osm let. Mluvili na něho česky, arabsky a anglicky a měl problémy a je v logopedické škole. Starší syn neumí anglicky ani arabsky tak, aby mohl v Tunisku navštěvovat školu. Manželka žalobce by nezvládla žít v Tunisku. Je to krásná země, ale je to „mužská“ země a není pro Evropanku. Staršímu synovi byly tři roky, když žalobce přijel do ČR, čekali na vízum. K dotazům zástupce žalobce manželka žalobce upřesnila, že žalobce splácí závazky z trestné činnosti, ona měla předtím ještě půjčku na auto 300 000 Kč a půjčku od svých rodičů do začátku podnikání 60 000 Kč. Závazky vznikly za trvání manželství. K dotazu soudu, od kdy má žalobce živnostenský list, manželka žalobce uvedla, že ona měla živnostenský list od února 2024, šlo o občerstvení na krytém bazénu. K dotazu advokáta manželka žalobce popsala osobnost manžela jako nekonfliktního. Trestné činnosti se dopustil, když jeho mamka byla dlouhodobě nemocná, hodně zhubla a měla hodně zdravotních potíží. Najednou pak

nečekaně zemřel otec žalobce, hlava rodiny, staral se o všechno, měl všechno „pod palcem“. Manželka žalobce a žalobce museli prodat auto, aby měli na pohřeb a žalobce všechno vyřizoval. Nikdo jiný peníze neměl. Žalobce měl v Tunisku nezaopatřeného bratra ve věku 14 let. Manželka žalobce do Tuniska neletěla, protože byla těhotná a všechny peníze šly na letenku a pohřeb. Žalobce tam musel zůstat čtyři měsíce. Jeho matka si zlomila nohu. Po narození druhého syna si žalobce našel práci v „kebabu“ v Kopřivnici. Pak mu umřela matka a žalobce si od majitele „kebabu“ půjčil na pohřeb matky a přijel z Tuniska zadlužený. Vše to bylo nečekané a žalobce musel majiteli „kebabu“ po návratu hned zaplatit 60 000 Kč. Mladší bratr byl v Tunisku a sám chodil domů v jednu nebo ve dvě hodiny ráno. Pro žalobce to bylo psychicky náročné a řešil to špatně, ale už se to nebude opakovat. Žalobce a jeho synové mají navzájem pěkné vztahy, menší syn je na žalobci hodně závislý. Starší syn nesl těžce odloučení otce na čtyři měsíce. Odloučení otce od rodiny by mělo možná psychické následky, kdyby tatínek najednou zmizel. Žalobce nyní vede řádný život, platí své závazky, tj. náklady řízení a pokuty, měsíčně podle splátkového kalendáře 4 000 až 5 000 Kč.

45. Zástupce žalobce zdůraznil, že žalovaný nebral v úvahu veškeré okolnosti věci, zájmy rodiny a zejména práva dětí. Rodič má nejen právo na styk s dětmi, ale i děti mají právo na úplnou rodinu. Zástupce žalobce namítl, že podklady rozhodnutí nebyly v rodném jazyce žalobce. I když se žalobce seznámil se správním spisem ve správním řízení, nebyl přítomen tlumočník. Žalobce není práva znalý. Poučovací povinnost měl žalovaný. Zástupce žalovaného upozornil, že podle § 16 správního řádu úředním jazykem je čeština a správní orgán nemá povinnost překládat listiny tím spíše, když žalobce má povolen trvalý pobyt v ČR. Je dlouhodobě judikováno, že podle § 174a ZPC důkazní břemeno leží na účastníku řízení. Zástupce žalobce v konečném návrhu nepopíral protiprávní jednání žalobce a trestní rozsudky, ale nesouhlasil s nadřazením veřejného zájmu nad zájem žalobce a jeho rodiny. Žalobce tu má závazky a podniká. Závěr napadeného rozhodnutí je pro žalobce radikální.
46. Žalovaný v konečném návrhu shrnul, že žalobce je recidivista a byl třikrát odsouzen. ZPC je relativně benevolentní k držitelům povolení k trvalému pobytu a zpravidla při jednom odsouzení k podmíněnému trestu nedochází ke zrušení trvalého pobytu. Žalobce přicestoval do ČR v roce 2019 a trvalý pobyt má od 23. 8. 2022, tj. necelé dva roky. Žalobce má tři záznamy v Rejstříku trestů. Od odsouzení neuplynula dostatečně dlouhá doba a nejsou záznamy o zaházení. Pokud má žalobce živnostenský list od února 2024, je třeba vzít v úvahu, že oznámení o zaházení správního řízení bylo žalobci doručeno 9. 11. 2023. Podle judikatury je zrušení povolení k trvalému pobytu následkem trestné činnosti žalobce, i když je zde rodina a jsou zde děti. Nejde o vyhoštění. Žalobce může přicestovat na krátkodobé vízum. Podle judikatury evropských soudů si rodina může zvolit, kde bude žít. Bratr žalobce je v ČR z důvodu podané žádosti o mezinárodní ochranu, ve věci zřejmě ještě nebylo rozhodnuto a výsledek je nejistý. Bratr žalobce v pohovoru k žádosti uvedl, že v Tunisku žijí jeho dva další sourozenci. Napadené rozhodnutí je přiměřené, byť je zde silný zásah do soukromého a rodinného života žalobce. Zástupce žalobce doplnil, že bratr žalobce již dostal doplňkovou ochranu.
47. Manželka žalobce v **písemném vyjádření** z 3. 9. 2024 zopakovala argumentaci ze soudního jednání 6. 6. 2024 a žádala, aby soud netrestal žalobce znovu za stejné činy.
48. Manželka žalobce při **jednání soudu 16. 10. 2024** znovu opakovala stejnou argumentaci. Napadené rozhodnutí znamená pro žalobce vyhoštění, nemohl by se do ČR vrátit. Čekali sedm let na to, než žalobce dostane vízum. Nemají peníze, aby se syny za žalobcem jezdili a aby žalobce jezdil do ČR. Starší syn neumí vůbec arabsky. Synové jsou spjati s ČR. Tunisko

není zemí pro evropskou ženu, ne pro manželku žalobce. Manželka žalobce k dotazu jeho advokáta upřesnila, že necelý rok žalobce žije řádný život, nikam nechodí, je jen doma. Naletěl tehdy kamarádovi, myslel si, že bere kamarádův telefon. Manželka žalobce má příjem na mateřské dovolené 8 000 Kč měsíčně a bydlí v domě za 30 000 Kč měsíčně, sama by určitě vše nezaplatila.

49. Žalovaný (stejně jako žalobce) neměl žádné doplnění dokazování. Měl za to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem i s mezinárodními závazky podle č. 8 Úmluvy. Napadeným rozhodnutím byl zrušen trvalý pobyt rodinného příslušníka. Tento pobytový status je nejvyšším pobytovým statutem, který může cizinec na našem území dosáhnout. Žalobce tohoto statusu dosáhnul teprve v roce 2022. Předtím od roku 2019 (žalobce pobývá na území ČR velice krátce) pobýval v ČR „na nižší pobytový status“, tj. přechodný pobyt rodinného příslušníka. Trvalý pobyt znamená pro cizince na území ČR řadu pobytových bonusů, které může čerpat, ať už je to volný pohyb nejenom po území ČR, ale i po území Schengenu. S kartičkou povolení k trvalému pobytu, může cizinec cestovat v podstatě po celém světě. Má volný přístup na trh práce. To je obrovská výhoda, nemusí si žádat o zaměstnaneckou kartu. Může být účasten veřejného zdravotního pojištění. Takový cizinec musí počítat s tím, že takový pobytový status se neudržuje automaticky. Záleží vždy na jeho bezvadném chování. Ve srovnání s těmi cizinci, kteří také užívají tento nejvyšší pobytový status jako rodinní příslušníci občanů ČR, musejí také počítat s tím, že pokud se dopustí úmyslného trestného činu, nebo několika úmyslných trestných činů, bude jim tento pobyt zrušen. Tento test provedl již zákonodárce tím, že § 87l odst. 1 písm. a) zakomponoval do ZPC. Když srovnáme cizince, který se ničeho nedopustil a nespáchal několik úmyslných trestných činů a požívá tento pobytový status, a srovnáme to s cizincem, který se dopustil několika závažných úmyslných trestných činů a má užívat stejných pobytových bonusů, s tím žalovaný zásadně nesouhlasí a vždy přistoupí ke zrušení takového pobytového statusu. Pochopitelně přistupuje k individuálním okolnostem, posuzuje je, shromažďuje podklady relevantní pro vydání takového rozhodnutí. K doplnění argumentace měl žalobce několikrát příležitost již v průběhu správního řízení o zrušení trvalého pobytu. Jde o správní řízení z moci úřední a žalobce byl osloven, když bylo řízení zahájeno. Už tam mohl podat podklady. Žalobce byl dvakrát vyzván k seznámení se s poklady, neboť po prvním seznámení došlo ještě k doplnění, takže měl ještě druhou možnost. Avšak z jeho strany nedošlo k nějaké aktivitě.
50. Žalovaný odkázal na rozsudek NSS sp. zn. 1 Azs 367/2018, kde v bodě 22 a 23 soud vyslovil, že *„obecná povinnost správních orgánů opatřovat podklady pro rozhodnutí a postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, je doplňována povinností účastníků řízení poskytnout potřebnou součinnost, případně označit důkazy na podporu jejich tvrzení. Přestože bylo správní řízení o zrušení platnosti povolení k pobytu dle § 87l ZPC zahájeno z moci úřední, nelze po příslušném správním orgánu požadovat, aby pouze z vlastní iniciativy vyhledával všechny relevantní důkazy, které by případně prokazovaly skutečnosti svědčící ve prospěch žalobce“*. Žalovaný odkázal na rozsudky NSS a obdobné či stejné případy - č. j. 2 Azs 183/2021-39, č. j. 4 Azs 153/2024-39, č. j. 10 Azs 269/2023-44 a č. j. 6 Azs 294/2022-53. Pokud jde o obavy manželky žalobce o „*správní vyhoštění*“, napadené rozhodnutí bylo vydáno 8. 3. 2024 a nabylo právní moci 14. 3. 2024. Výrokem II. byla žalobci stanovena lhůta k vycestování 30 dnů. K 14. 4. 2024 měl žalobce opustit území ČR. Nadále se nachází na území ČR, dnes je 16. 10., je zde celou dobu nelegálně, nesmí podnikat, ani pracovat. Co se týká obavy o nevydání víza v Tunisku, pak žalovanému není známo, že by zastupitelský úřad, popřípadě ministerstvo zahraničních věcí nebo vláda ČR vydávaly

nějaké usnesení o stanovení kvót pro Tunisany. Nic takového neexistuje, tato obava je zcela lichá a není namístě. Nicméně podání takové žádosti, respektive rozhodnutí o ní nelze předjímat, neboť tato žádost ještě neexistuje.

51. Zástupce žalobce při jednání soudu doplnil, že je pravda, že rozsudky o uznání viny za trestné činy jsou důvodem ke zrušení trvalého pobytu, ale podle stejného zákona jsou stanoveny podmínky pro vyhodnocení dopadu takového rozhodnutí (§ 174a ZPC). Seznámení se se správním spisem je procesněprávní úkon a právo žalobce, nikoliv povinnost. K argumentu žalovaného, že žalobce žije v ČR ilegálně z důvodu nevycestování, zástupce žalobce upřesnil, že žalobce podal tuto žalobu, která nemá odkladný účinek a podal žádost o mezinárodní ochranu, která byla zamítnuta a bude proti ní podávat žalobu, takže je v ČR legálně. K dotazu soudu zástupce žalobce uvedl, že podkladová trestní rozhodnutí napadeného rozhodnutí jsou právně účinná, nebyla zrušena a žalobce splácí závazky, které vyplývají z trestních rozhodnutí. Manželka žalobce doplnila, že se byli ve Zlíně seznámit s podklady rozhodnutí a nato zaslali žalovanému písemné vyjádření.
52. Žalovaný upřesnil, že žalobce podal 12. 4. 2024 žádost o udělení azylu. Usnesením z 15. 7. 2024 byla žádost zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 2 zákona o azylu s nabytím právní moci 5. 8. 2024. Žalobce je zde proto nelegálně.
53. **Soud přezkoumal** v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), tj. ke dni 8. 3. 2024.
54. Soud **ze správního spisu** k upřesnění skutkového stavu popsaného v napadeném rozhodnutí ověřil, že podle rozsudku Okresního soudu ve Vsetíně č. j. 3 T 85/2023-95 svědek J. K. vypověděl, že byl ve večerních hodinách v kasinu se žalobcem, kde žalobce prohrával peníze a byl nervózní. Z kamerového záznamu vyplynulo, že žalobce vzal poškozenému telefon a bezprostředně poté opustil kasino. Žalobce ve správním řízení 4. 1. 2024 do správního spisu nahlédl, k podkladům rozhodnutí se nevyjádřil a nechtěl je doplnit, ani navrhnout doplnění.
55. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
56. Soud posoudil jako neopodstatněnou námitku, že **žalobce závažným způsobem nenarušil veřejný pořádek** tak, aby následkem bylo zrušení povolení jeho trvalého pobytu.
57. Podle § 87l odst. 1 písm. a) ZPC „*ministerstvo rozhodnutím zruší povolení k trvalému pobytu, jestliže držitel tohoto povolení ohrožuje bezpečnost státu nebo **závažným způsobem narušuje veřejný pořádek**, není-li zahájeno řízení o správním vyhoštění, za podmínky, že rozhodnutí bude přiměřené z hlediska zásahu do jeho soukromého nebo rodinného života.*“
58. NSS dovodil v rozsudku č. j. 5 Azs 73/2011-146, č. 2882/2013 Sb. NSS, že důvod pro zrušení povolení k trvalému pobytu občana EU nebo jeho rodinného příslušníka v § 87l odst. 1 písm. a) ZPC na území ČR, spočívající v tom, že tato osoba „závažným způsobem narušuje veřejný pořádek“, je nutno posuzovat obdobně jako tentýž důvod uvedený v § 119 odst. 2 písm. b) ZPC pro vyhoštění takové osoby, tedy tak, že tímto důvodem může být jen jednání, které bude představovat skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti - viz čl. 27 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států (dále jen „pobytová směrnice“). Zohlednit je nutno individuální okolnosti života cizince a přihlídnout k jeho celkové životní situaci. Pokud

správní orgán zvažuje, zda za závažné narušování veřejného pořádku ve smyslu § 87l odst. 1 písm. a) ZPC na území ČR lze pokládat konkrétní trestnou činnost držitele povolení k trvalému pobytu, musí mj. zohlednit, kdy k této trestné činnosti došlo, jaká doba od spáchání trestných činů uplynula a zda držitel povolení k trvalému pobytu vedl od té doby řádný život.

59. Žalobce podle správního spisu pobývá v ČR od roku 2019 a 21. 6. 2012 uzavřel v Tunisku sňatek s českou občankou L. D. Žalobce má od 23. 8. 2022 v ČR povolen trvalý pobyt jako rodinný příslušník občana ČR. Žalobce byl v ČR třikrát odsouzen, a to 13. 2. 2023, 25. 10. 2023 a 16. 11. 2022. Žalobce proti těmto rozhodnutím nepodal odvolání nebo odpor. Jednalo se o trestné činy ohrožení pod vlivem návykové látky, ublížení na zdraví, výtržnictví a krádeže.
60. Z napadeného rozhodnutí je zjevné, že žalovaný nevzal v úvahu pouze existenci a počet pravomocných odsouzení, ale uvážil, že spatřuje závažné porušení veřejného pořádku především v charakteru spáchané trestné činnosti a způsobu jejího spáchání, přičemž způsob spáchání citované protiprávní činnosti popsal (viz strany 2-3 napadeného rozhodnutí). Žalovaný poukázal i na protiprávní jednání žalobce nižší intenzity, a to přestupky, které vyústily v pět zákazů řízení všech motorových vozidel a peněžitě tresty v celkové výši 67 200 Kč. Žalovaný v další úvaze dospěl k závěru o závažném způsobu narušení veřejného pořádku, který spatřoval v opakovaném a dlouhodobém páčání trestné činnosti a nerespektování rozsudků soudů a rozhodnutí správních orgánů. Žalobce se dopouštěl opakovaně trestné činnosti nejen předtím, ale i poté, co mu byl povolen trvalý pobyt. Jednalo se o trestnou činnost majetkovou nebo násilnou. Ani opakované odsouzení žalobce neodradilo žalobce od páčání další trestné činnosti. Žalovaný uzavřel, že nemá v případě žalobce žádné záruky, že se žalobce trestné činnosti již nedopustí. Žalobce se z předchozích trestů nepoučil a opakovaně páčá novou trestnou činnost a tím narušuje veřejný pořádek závažným způsobem. Žalobce ignoruje zákony a rozsudky ČR. Žalovaný zrušením trvalého pobytu chrání veřejný pořádek ČR do budoucna. Opakovanou trestnou činností (recidivou) žalobce zvyšuje stupeň závažnosti narušování veřejného pořádku. Žalovaný vymezil neurčitý právní pojem „*veřejný pořádek*“ tak, že jde o stav, kdy jsou dodržovány zákony ČR, jde o ochranu většinové společnosti. Chování žalobce, které vedlo ke zrušení povolení trvalého pobytu v ČR, je aktuální, závažné a opakované narušení veřejného pořádku.
61. S těmito úvahami žalovaného soud souhlasí. Poslední rozhodnutí soudu (rozsudek), jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přečinů, je z 13. 2. 2023. Žalobce nemá úctu k právnímu řádu ČR a jsou zde důvodné obavy, že právní řád nebude respektovat ani do budoucna a bude narušovat veřejný pořádek. Protiprávní jednání žalobce je skutečné, aktuální a dostatečné závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti (srov. rozsudek NSS č. j. 5 As 73/2011-146).
62. Při hodnocení, zda cizinec závažně narušuje veřejný pořádek, se přihlédne zejména k četnosti trestného jednání, jeho trvání, chování po odsouzení, tendenci k opakování trestné činnosti v budoucnosti apod. Skutečnost, že žalobce byl v roce 2023 opět odsouzen, důvodné obavy o narušování veřejného pořádku v budoucnu ještě zesiluje. Tím spíše, že žalobce již není ve věku blízkém mladistvému a šlo již o třetí odsouzení. Přitom vedle tří odsouzení jsou zde pravomocná rozhodnutí správních orgánů o spáchání úmyslných přestupků, které se zapisují do evidence přestupků (závažnějších přestupků než těch, které se do evidence nezapisují).

63. Minulá trestná činnost cizince totiž může být rozhodující pro zrušení povolení k trvalému pobytu i v případě, kdy se již cizinec v době vydání rozhodnutí nedopouští porušování veřejného pořádku (srov. rozsudek NSS č. j. 9 Azs 313/2016-41 nebo č. j. 1 Azs 58/2020-42). Tím spíše je zde důvod pro zrušení povolení k trvalému pobytu cizince, který se dopustil další úmyslné trestné činnosti teprve nedávno. Nešlo o nedbalostní protiprávní činnost, ale o zavinění v závažnější a nebezpečnější formě, tedy úmyslu. Objektem trestných činů a přestupků, kterých se žalobce dopustil a byl za ně potrestán, byla ochrana života, zdraví a majetku obyvatel ČR.
64. Charakter a závažnost trestné činnosti a její četnost a neustálé opakování nesvědčí o nápravě žalobce. Žalobce se dopouštěl trestné činnosti (výtržnictví a ublížení na zdraví) 22. 8. 2021 v rámci rodiny (na manželovi sestřence žalobcovy manželky – viz bod 5 rozsudku Okresního soudu ve Vsetíně č. j. 3 T 167/2020-255). Žalobce měl v krvi při řízení motorového vozidla 3. 9. 2022 metamfetamin a amfetamin v koncentracích, které vylučují bezpečné řízení motorového vozidla. Žalobce se dopustil 19. 1. 2023 krádeže telefonu na bezbranném poškozeném, který spal na barové židli v kasinu.
65. Okresní soud ve Vsetíně v rozsudku č. j. 3 T 85/2023-95 dovodil v bodě 10 sklony žalobce k páčání úmyslné trestné činnosti, protože se krádeže dopustil krátce poté, co mu byl 10. 1. 2023 doručen trestní příkaz Okresního soudu v Novém Jičíně č. j. 19 T 2160/2022-62.
66. Okresní soud ve Vsetíně v rozsudku č. j. 3 T 160/2022-255 uvažil, že žalobce na veřejnosti způsobil rvačku a řeznou ránu na krku poškozeného zraňujícím nástrojem, resp. zbraní (bod 16). Přitěžující okolností bylo, že spáchal více trestných činů. Řezný nástroj se nenašel. Zdejší soud dodává, že žalobce musel být srozuměn s tím, že mohl poškozenému přivodit i smrt. K fatálnímu následku nedošlo jen shodou okolností nezávislých na jednání žalobce. Šlo o promyšlený a brutální útok na život a zdraví člověka. Řezná rána na krku měla hloubku 8 mm, Přitom žalobce byl před páčáním útoku již opakovaně trestán, a to i v soudním řízení. Žalobce pochopitelné motivy ani polehčující okolnosti trestného jednání nevysvětlil ve správním řízení ani v soudním řízení správním. Nebyly zde okolnosti vylučující protiprávnost podle právního řádu ČR.
67. Soud dále poukazuje na to, že se žalobce dopouští trestné činnosti podle doložených rozhodnutí soudů v trestních věcech po dobu více let. Současně se ze správního spisu podává, že žalobce má v evidenční kartě řidiče šest záznamů od 3. 6. 2021 do 30. 11. 2022, z toho jsou čtyři dopravní přestupky s pokutou v celkové výši 67 200 Kč. Účelem všech uložených trestů bylo rovněž odradit žalobce od další protiprávní činnosti. V tom však citované uložené tresty selhaly. Žalobce se dopouštěl závažné trestné činnosti a přestupků i nadále. Je zjevné, že tyto okolnosti vzal žalovaný v úvahu a posoudil věc žalobce s přihlédnutím ke konkrétním a individuálním okolnostem podle ZPC i v souladu s § 2 odst. 4 správního řádu, podle kterého „*správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.*“
68. Požadavek na aktuálnost závažného narušování veřejného pořádku má sloužit jako korektiv zjevných excesů (např. aktuálnost nebude zpravidla možné konstatovat tam, kdy od jednání zakládajícího závažné narušení veřejného pořádku uplynuly desítky let, po které narušitel vedl řádný život); aktuálnost nicméně nemůže být dost dobře paušálním způsobem vyčíslena, neboť se nutně odvíjí od jedinečných skutkových základů každého jednotlivého případu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Azs 183/2021-39).

69. Trestné činy ohrožení pod vlivem návykové látky, ublížení na zdraví, výtržnictví a krádeže svědčí o tom, že žalobce v blízké minulosti, nikoliv malé míře, nikoliv nezávažně porušoval pravidla chování. Trestná činnost žalobce byla typově různorodá a dynamika trestné činnosti nesvědčila o nápravě a schopnosti reflektovat předchozí trestnou činnost. Podle citovaných rozhodnutí v trestních věcech veškerou trestnou činnost spáchal žalobce výhradně jako individuální osoba a nebylo prokázáno, že by žalobce někdo navedl či organizoval.
70. Žalobce se dopustil trestného činu pod vlivem alkoholu ublížení na zdraví a výtržnictví 22. 8. 2021 a způsobil rodinnému příslušníku manželky řeznou ránu 15 cm, která byla v délce 7 cm hluboká 8 mm. Žalobce byl odsouzen 25. 10. 2023.
71. Dále se žalobce ještě před odsouzením za ublížení na zdraví dopustil přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky 3. 9. 2022 (koncentrace amfetaminu byla tak vysoká, že nešlo o přestupek, ale o trestný čin) a byl odsouzen 16. 11. 2022.
72. I po odsouzení za řízení pod vlivem amfetaminu se žalobce 19. 1. 2023 znovu dopustil trestného činu, a to krádeže. Žalobci přitěžuje, že šlo o recidivu. Žalobce porušil opakovaně zájem společnosti na ochraně životů, zdraví a majetku obyvatel ČR. Výchovná funkce trestů u žalobce selhala a tresty nevedly k nápravě. Žalobce se dopouštěl protiprávní činnosti zaznamenané v evidencích trestných činů (tři rozhodnutí) a šesti přestupků, to vše od 3. 6. 2021 do 19. 1. 2023 (tj. v době delší než jeden a půl roku). Přitom žalobce přicestoval do ČR 31. 7. 2019 a od 23. 8. 2022 zde měl povolený trvalý pobyt. Žalobce se nedopouštěl závažnějších přestupků a trestné činnosti pouze během krátké doby (půl roku) v době úmrtí otce a matky, jak tvrdil, ale během pobytu v ČR v délce asi tři a půl roku „stihl“ čtyři trestné činy, za které byl odsouzen, a šest zaznamenaných citovaných přestupků. U žalobce nešlo o ojedinělý exces ze spořádaného života, jak tvrdil, ale o celou sérii závažné protiprávní činnosti.
73. Soud nepřisvědčil ani žalobní námitce, že zrušení povolení k trvalému pobytu žalobce byl **nepřiměřený zásah do jeho soukromého a rodinného života**.
74. Podle § 174a ZPC „*při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.*“
75. NSS v rozsudku č. j. 7 As 90/2013–41, uvedl, že „*pro posouzení závažnosti jednání pak hraje roli řada faktorů, jako je význam porušení normy, forma zavinění apod. Zároveň musí být při posuzování konkrétního případu dbáno na zachování přiměřenosti mezi intenzitou porušení normy a jeho následkem. Takovým následkem může být například zásah do soukromého a rodinného života cizince ve smyslu čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb.; dále jen „Úmluva“). Posouzení intenzity narušení veřejného zájmu je tak neodmyslitelně spjato s posouzením, jakým způsobem bude vydávaným rozhodnutím zasazeno do soukromého a rodinného života cizince.*“ Rovněž v rozsudku NSS č. j. 9 Asz 313/2016–41, se uvádí, že „*bylo-by naopak absurdní, aby v projednávaném případě posuzovaná závažná trestná činnost páchaná před samotným rozhodnutím o zrušení trvalého pobytu byla ve vztahu k hodnocení chování cizince bez jakékoliv relevance. Je-li zkoumáno naplnění pojmu opakované*

narušení veřejného pořádku, nemusí být nijak významné, že se cizinec právě v době rozhodování správního orgánu dalšího narušení veřejného pořádku nedopouští.“

76. Žalobce ve správním řízení netvrdil, ani neprokázal ke svému soukromému a rodinnému životu nic, z čeho by mohl žalovaný a následně soud vyvodit mimořádné okolnosti případu, které by mohly vést k jinému rozhodnutí.
77. Žalovaný poměřoval soukromý a rodinný život a zájmy ČR na ochraně veřejného pořádku, života, zdraví a majetku osob žijících v ČR. Okolnosti soukromého a rodinného života nejsou skutečnostmi, které by byly veřejně známé a lze je dohledat v dostupných evidencích. Žalobce uvedl ve správním řízení méně okolností než v žalobě a replice. Je na žalobci, aby tyto skutečnosti tvrdil a prokazoval on sám. Ze zákonů, mezinárodních smluv ani tuzemské a nadnárodní judikatury nevyplývá povinnost žalovaného tyto skutečnosti zjišťovat nad rámec toho, co uvede cizinec.
78. Přesto žalobce netvrdil a neprokázal mimořádné okolnosti, které by mohly zabránit vydání napadeného rozhodnutí. Žalobce neprokázal, že by skutečně svůj soukromý a rodinný život nemohl realizovat mimo ČR, že by nemohl vykonávat mimo ČR výdělečnou činnost, ani to, jak mu brání v soukromém životě v ČR jeho status, kdy mu není povolen trvalý pobyt. Žalobce netvrdil, že by měl pro ČR takový přínos, že by nebylo namístě zrušit povolení k trvalému pobytu.
79. Bylo na žalobci, aby tvrdil a prokázal, že odnětí povolení k trvalému pobytu bylo nepřiměřeným zásahem do jeho soukromého a rodinného života. Žalovaný vycházel ze všech okolností, které mu byly známy z podkladů rozhodnutí a aktivně sám vyhledal potřebné podklady pro rozhodnutí, vyjmenované výše. K soukromým a rodinným poměrům žalovaný vyžádal šetření orgánu sociálněprávní ochrany dětí. Žalobce zaslal žalovanému stručné vyjádření, ve kterém činů litoval a poznamenal, že mu umřeli rodiče, popsal ekonomické důvody, proč chce zůstat v ČR a že je manželka na mateřské dovolené.
80. Soud zjistil ze soudního a správního spisu, že ačkoli je bratr žalobce v poručenství jeho manželky, narodil se 30. 6. 2006 a v červnu 2024 mu bylo osmnáct let, již není mladistvý a nabyl zletilosti. Jeho studium žalobce nedoložil. Proto se žalobcův bratr může živit zcela samostatně a případně vypomáhat žalobci a jeho rodině. Soud vyzval bratra žalobce, jestli chce uplatňovat práva osoba zúčastnění na řízení, ten se však nevyjádřil.
81. Žalobce měl možnost vyjádřit se k věci podrobněji po obdržení oznámení o zahájení správního řízení, tj. od 9. 11. 2023 až do vydání napadeného rozhodnutí 8. 3. 2024. Žalobce se seznámil s podklady rozhodnutí 4. 1. 2024. Mezi podklady rozhodnutí bylo i vyjádření orgánu sociálněprávní ochrany dětí Městského úřadu Valašské Meziříčí, podle kterého bratr žalobce pracuje u stejného zaměstnavatele jako žalobce. Žalobce uvedl v žalobě, že manželka pracuje. Žalobce v replice potvrdil, že bratr pracuje. Žalobce neprokázal, že je jediným a výlučným živitelem celé rodiny.
82. Na důvěryhodnosti tvrzení a obhajoby žalobce nepřidávají rozpory, které v řízení vyvstaly. Například žalobce tvrdil, že nemá v Tunisku sourozence, ale jeho bratr uvedl, že tam žije jejich sestra a bratr s rodinami. Jde přitom o základní informace o rodině, nikoli o subjektivní hodnocení skutečností.
83. Žalobce byl v oznámení o zahájení správního řízení poučen o svých právech a povinnostech podle správního řádu. Pokud měl žalobce za to, že v odnětí povolení k trvalému pobytu bránila žalovanému nějaká překážka, měl dostatek možností a času tyto překážky

žalovanému sdělit a prokázat. Takový postup by byl přirozenou a logickou reakcí každého člověka. Navíc žalobce ani v soudním řízení správním nepředložil přesvědčivé tvrzení a důkazy, které by mohly vést k opačnému závěru, než ke kterému dospěl žalovaný, anebo které by vnesly do zjištěného skutkového stavu důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu. Žalobce neunesl povinnost tvrzení ani povinnost důkazní ohledně zásahu do jeho soukromého a rodinného života.

84. Jak uvedl NSS v rozsudku č. j. 6 Azs 294/2022-53, z ustálené judikatury vyplývá, že právo vyplývající z čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod není absolutní a neukládá státu obecný závazek respektovat volbu osob ohledně jejich místa pobytu ani závazek napomáhat rozvíjení soukromých či rodinných vztahů (srov. např. rozsudky č. j. 8 Azs 71/2014-49 nebo č. j. 8 As 118/2012-45). Čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod negarantuje cizincům právo vstupovat a pobývat na území státu, nedává jim ani právo, aby získali konkrétní typ pobytového oprávnění či aby pobytové oprávnění měli zaručeno „napořád“ bez ohledu na další okolnosti. Garantuje pouze to, že při rozhodování podle ZPC bude brán v kontextu všech posuzovaných zájmů také přiměřený zřetel na existující osobní a rodinné vazby cizince, existence těchto vazeb však neznamená automatickou převahu nad veřejnými zájmy.
85. Obdobně i zájmy dětí ve smyslu čl. 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte představuje určitý korektiv rozhodování, příslušné orgány jsou povinny se zájmem dítěte náležitě zabývat, relevantní soudní judikatura však nestanovuje absolutní převahu nejlepšího zájmu dítěte za všech okolností (srov. např. rozsudek NSS č. j. 1 Azs 260/2020-27). Zrušením povolení k trvalému pobytu sice dochází k odnětí nejvyššího pobytového statusu, jeho důsledkem však není vystavení nepřekonatelné bariéry mezi žalobcem a jeho rodinou (srov. nálezy Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 108/97, nebo rozsudky NSS č. j. 2 Azs 147/2016-30 a č. j. 1 Azs 222/2019-24).
86. Žalobce se do svízelné situace dostal vinou své závažné, vícečinné a úmyslné trestné činnosti. Následky pak zčásti dopadají i na jeho rodinné příslušníky, ovšem vzhledem k okolnostem intenzitou nikoli nepřiměřenou či neřešitelnou. Žalobce neprokázal, že v současné situaci nejsou on a jeho rodinní příslušníci zcela zbaveni možnosti realizovat společný rodinný život.
87. Intenzity nepřiměřeného zásahu do soukromého a rodinného života, který si cizinec za dobu svého pobytu na území ČR vytvořil, obvykle dosahuje především dlouhodobý zákaz pobytu na území ČR (viz rozsudek NSS č. j. 5 Azs 46/2008-71). To však není případ žalobce, kterému napadeným rozhodnutím zákaz pobytu uložen nebyl. Žalobce může rodinu materiálně podporovat i z jiného státu než z ČR. Jeho profese není natolik specifická, že by ji nemohl vykonávat jinde než v ČR. Žalobce je v produktivním věku.
88. Žalobce jako cizí státní příslušník dlouhodobě na území ČR, musel počítat s tím, že jeho odsouzením hodné jednání zasahující důležité právem chráněné zájmy může vést k odnětí jeho pobytového oprávnění. Žalobce mohl a měl předpokládat, že svým protiprávním jednáním vystaví obtížím spojeným s ukončením svého kvalifikovaného pobytového režimu v ČR vedle sebe i své rodinné příslušníky a o to víc se měl takového jednání vyvarovat (viz rozsudky NSS č. j. 2 Azs 183/2021-39, č. j. 2 Azs 147/2016-30 nebo nálezy Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 108/97).
89. Nejlepší zájmy dětí jsou jedny z více aspektů (okolností), které je třeba brát v potaz. Žádný obecně závazný právní předpis ani judikatura nestanovují absolutní převahu nejlepších

zájmů dětí a nevylučují, aby při posouzení individuálních okolností věci převážil jiný konkurující zájem. Zrušení povolení k trvalému pobytu a nemožnost každodenního či pravidelného osobního styku a péče o syny na území ČR jsou přiměřeným důsledkem posouzení jednání samotného žalobce a nezbytnosti prosadit převažující veřejný zájem. Žalobce ve správním ani soudním řízení netvrdil taková specifika rodinného života a „běžných“ zájmů dětí být osobně vychovávány oběma rodiči, která by případně bylo třeba brát v úvahu a která by mohla převážet nad zájmem státu, aby žalobce na jeho území nepobýval. Zrušením povolení k trvalému pobytu žalobci nebyla odeprána rodičovská práva k jeho synům. Právní řád poskytuje možnosti (např. v podobě krátkodobých víz), aby se mohl žalobce se svými syny stýkat, a není proto nutné, aby jeho synové ČR opouštěli za účelem společných setkání. Vzdálenost ČR a Tuniska není taková, aby setkávání, byť v prodloužených intervalech, znemožňovala nebo činila neúměrně obtížným.

90. Závažnost protiprávního jednání časem slábne a snižuje se i aktuálnost hrozby pro veřejný pořádek. Jakkoliv v době rozhodování žalovaného byla společenská škodlivost a aktuálnost hrozby závažného narušení veřejného pořádku natolik vysoká, že byly splněny podmínky pro zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu, není vyloučeno, že v budoucnu budou takové okolnosti již zeslabeny natolik, že nebudou překážkou pro udělení jiného pobytového oprávnění a že naopak převáží zájem na respektování žalobcova soukromého a rodinného života.
91. Žalobce nedoložil, že by došlo k zahlázení výše popsaných trestů nebo že by byla rozhodnutí v trestních věcech zrušena. Žalobce byl svéprávný a přičetný, když se dopouštěl trestné činnosti nebo páchal přestupky. Nebylo zde nic, co by žalobce vyvinulo z jeho trestní nebo přestupkové odpovědnosti. Všechna jednání, za která byl žalobce uznán vinným (v trestních věcech a v řízení o přestupcích), byla jednání úmyslná a společensky škodlivá (nebezpečná). Žalovaný i soud jsou vázány rozhodnutím o tom, zda byl spáchán trestný čin a nejsou oprávněny závěry trestních soudů ani na základě obsahu trestních spisů jakkoliv přehodnocovat ani si činit vlastní úsudek o otázce spáchání trestného činu [srov. § 57 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“) a § 135 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.]; srov. usnesení Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 2359/24.
92. K obhajobě žalobce je třeba zdůraznit, že žalobci nebyl zakázán vstup do ČR či EU, ani nebyl z ČR nebo EU vyhoštěn. Žalovaný zvolil vůči žalobci v popsané situaci nejmírnější opatření cizineckého práva. Žalobce nebyl zrušením trvalého pobytu trestán dvakrát, zrušení povolení k trvalému pobytu není trest, ale správní opatření na úseku pobytu a pohybu cizinců. Řízení v trestních věcech anebo o přestupcích mají jiný předmět řízení než řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu.
93. Žalobce si protiřečí, když na jedné straně tvrdí, že žalovaný (dostatečně) neodůvodnil dopad trestné činnosti žalobce na veřejný pořádek a současně brojí proti tomu, že žalovaný tuto trestnou činnost ve vztahu k narušení veřejného pořádku posuzuje a namítá, že k tomu mají kompetenci pouze soudy v trestních věcech. Soud zdůrazňuje, že § 87l odst. 1 písm. a) ZPC žalovanému ukládá povinnost výkladem naplnit neurčitý právní pojem „závažným způsobem narušuje veřejný pořádek“ v souladu s judikaturou NSS, kterou soud citoval výše.
94. Pokud nastaly některé skutečnosti až po vydání napadeného rozhodnutí, zásadně se soud touto skutečností nemůže zabývat. Přezkumné řízení ve správním soudnictví má kasační

charakter, nikoli nalézací. Podle § 75 odst. 1 s. ř. s. totiž „soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu“.

95. Námitky, které vznesl žalobce po uplynutí dvouměsíční lhůty k podání žaloby, byly opožděné a soud je nemohl projednat (§ 71 odst. 2 a § 72 odst. 1 s. ř. s.). Jednalo se o námitky, že žalovaný žalobce řádně nepoučil, že mu žalovaný neustanovil ve správním řízení tlumočníka, že podklady napadeného rozhodnutí nebyly přeloženy do jeho rodného jazyka a že žalobce má živnostenský list a podniká.
96. Žalobní námitky soud neshledal důvodné. Žalobce do zjištěného skutkového stavu nevnesl důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu, ani neprokázal skutkový stav jinak, než ho zjistil žalovaný. Byl to právě žalobce, kdo vlastním protiprávním jednáním vyvolal důvod pro zahájení řízení z moci úřední a vydání rozhodnutí o zrušení povolení k trvalému pobytu.
97. Soud nerozhodoval o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě, protože ve věci rozhodl přednostně.
98. Závěrem soud shrnuje, že neshledal v postupech a rozhodnutí žalovaného namítané vady, ani vady, k nimž by měl přihlídnout z úřední povinnosti. Žalovaný v souladu se zákonem a mezinárodními smlouvami zjistil skutkový stav, vybral právní předpisy, pod které ho podřadil a z toho vyvodil skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil, a proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
99. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval. Proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok III). Pokud jde o osoby zúčastněné na řízení, soud jim v řízení neukládal žádné povinnosti, z jejichž plnění by jim mohly vzniknout náklady. Žádná z osob zúčastněných na řízení také nenavrhla, aby jí soud přiznal náhradu jiných nákladů řízení z důvodu hodných zvláštního zřetele (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 16. října 2024

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně

